

2014 m. rugpjūčio 18 d. Eparchiako Dikastirio Larnakas (Kipras) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Astinomikos Diefthindis Larnakas/Masoud Mehrabipari

(Byla C-390/14)

(2014/C 372/10)

Proceso kalba: graikų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Šalys pagrindinėje byloje

Kaltinimą palaikanti institucija: Astinomikos Diefthindis Larnakas

Kaltinamasis: Masoud Mehrabipari

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, atsižvelgiant į lojalaus bendradarbiavimo, veiksmingumo siekiant direktyvos tikslų, bausmių proporcingumo, tinkamumo ir pagrįstumo principus, Direktyvos 2008/115/EB⁽¹⁾ 15 ir 16 straipsniai gali būti aiškinami taip, kad pagal juos leidžiama remiantis iki direktyvos perkėlimo galiojusiais nacionalinės teisės aktais (įstatymo dėl užsieniečių ir imigracijos (vadinamo 105 knyga) 19 straipsnio 1 dalies f ir i punktais) vykdyti nelegaliai esančio trečiosios šalies piliečio, kuriam buvo nesėkmingai taikomos priverstinės išsiuntimo priemonės ir kuris buvo sulaikytas ilgesnį nei 18 mėnesių laikotarpį dėl to, kad neturėjo paso ir, bijodamas Irano valdžios institucijų persekiojimo, nebendradarbiavo su valdžios institucijomis dėl paso išdavimo per jo šalies ambasadą, baudžiamąjį persekiojimą?
2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar toks baudžiamasis persekiojimas gali būti vykdomas iš karto po to, kai baigiasi maksimalus 18 mėnesių sulaikymo dėl išsiuntimo laikotarpis, ir todėl nelegaliai esantis trečiosios šalies pilietis nepaleidžiamas, o jo sulaikymas pratęsiamas baudžiamosios bylos nagrinėjimo laikotarpiui, jei teismas nusprendžia, jog to reikia dėl asmens pasislėpimo pavojaus?
3. Ką reiškia trečiosios šalies piliečio „nepakankamas bendradarbiavimas“ pagal Direktyvos 2008/115 15 straipsnio [6 dalies a punktą], o būtent, ar šią sąvoką atitinka nacionalinės teisės nuostatos (įstatymo dėl užsieniečių ir imigracijos (vadinamo 105 knyga) 19 straipsnio 1 dalies f ir i punktais), pagal kurias baudžiamąja tvarka baudžiama už bet kokį atsakymą „pateikti [Imigracijos ir gyventojų surašymo skyriaus] viršininkui kokį nors jo pareikalautą dokumentą“ ir už bet kokį „aktyvų ar pasyvų pasipriešinimą ar kliudymą kokiam nors [Imigracijos ir gyventojų surašymo skyriaus] viršininkui vykdyti savo pareigas“ nepateikiant paso, nors tuo pačiu nenurodoma kokių veiksmų ėmėsi valdžios institucijos kilmės šalies valdžios institucijų atžvilgiu, kad trečiosios šalies pilietis būtų sėkmingai išsiųstas?

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (OL L 348, p. 98).

2014 m. rugpjūčio 18 d. Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Api Raffineria di Ancona SpA/Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE (Nacionalinis komitetas, skirtas įgyvendinti Direktyvą 2003/87/EB) ir kt.

(Byla C-391/14)

(2014/C 372/11)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Api Raffineria di Ancona SpA*,

Atsakovai: *Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE* (Nacionalinis komitetas, skirtas įgyvendinti Direktyvą 2003/87/EB), *Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare* (Aplinkos ir teritorijos bei jūros apsaugos ministerija), *Ministero dello Sviluppo Economico* (Ekonominio vystymosi ministerija)

Prejudiciniai klausimai

1. Tegul Teisingumo Teismas nurodo, ar 2013 m. rugsėjo 5 d. Europos Komisijos sprendimas 2013/448/ES ⁽¹⁾ negalioja dėl to, kad, apskaičiuojant nemokamai teiktinų apyvartinių taršos leidimų skaičių, neatsižvelgta į su dujų atliekomis arba metalurgijos procesų dujomis susijusias emisijas ir į su šiluma, pagaminta termofikacijos būdu, susijusias emisijas dalį, taip pažeidžiant SESV 290 straipsnį ir Direktyvos 2003/87/EB ⁽²⁾ 1, 4 ir 5 dalis, viršijant pačia direktyva suteiktus įgaliojimus ir prieštaraujant direktyvos tikslams (skatinti efektyviai energiją vartojančias technologijas ir saugoti ekonominės plėtros ir užimtumo poreikius).
2. Tegul Teisingumo Teismas nurodo, ar 2013 m. rugsėjo 5 d. Europos Komisijos sprendimas 2013/448/ES negalioja, atsižvelgiant į ESS 6 straipsnį, dėl to, kad prieštarauja Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (EŽTK) Pirmojo protokolo 1 straipsniui ir pačios konvencijos 17 straipsniui, kadangi nepagrįstai pažeidė bendrovių ieškovių teisėtus lūkesčius išlaikyti turtą, kurį sudaro preliminariai suteiktas ir, remiantis direktyvos numatymais, bendrovėms priklausantis apyvartinių taršos leidimų skaičius, taip lemiant su minėtu turtu susijusias ekonominės naudos negavimą.
3. Taip pat tegul Teisingumo Teismas nurodo, ar 2013 m. rugsėjo 5 d. Komisijos sprendimas 2013/448/ES negalioja tiek, kiek jame apibrėžtas įvairiems sektoriams taikomas pataisos koeficientas, atsižvelgiant į tai, kad sprendimas pažeidžia SESV 296 straipsnio 2 dalį ir Nicos chartijos 41 straipsnį, nes nėra tinkamai pagrįstas.
4. Taip pat tegul Teisingumo Teismas nurodo, ar 2013 m. rugsėjo 5 d. Komisijos sprendimas 2013/448/ES negalioja tiek, kiek jame apibrėžtas įvairiems sektoriams taikomas pataisos koeficientas, atsižvelgiant į tai, kad sprendimu pažeidžiama Direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnio 5 dalis ir proporcingumo principas, nustatytas ESS 5 straipsnio 4 dalyje, ir ar sprendimas yra ydingas dėl nepakankamai paaiškinto apskaičiavimo metodo ir vertinimo klaidos, atsižvelgiant į tai, kad, apskaičiuojant didžiausią nemokamai teiktinų apyvartinių taršos leidimų skaičių (šis duomuo svarbus apibrėžiant bendrą įvairiems sektoriams taikomą pataisos koeficientą), neatsižvelgta į sąvokos „kurą deginantis įrenginys“ aiškinimo pakeitimų, įvykusių tarp pirmojo (2005–2007 m.) ir antrojo (2008–2012 m.) Direktyvos 2003/87/EB įgyvendinimo etapų, pasekmes.
5. Tegul Teisingumo Teismas nurodo, ar 2013 m. rugsėjo 5 d. Komisijos sprendimas 2013/448/ES negalioja tiek, kiek jame apibrėžtas įvairiems sektoriams taikomas pataisos koeficientas, dėl to, kad taip pažeidžiama Direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnio 5 dalis ir Direktyvos 2003/87/EB 9a straipsnio 2 dalis, ir kad jame nepakankamai paaiškintas apskaičiavimo metodas ir vertinimo klaida, atsižvelgiant į tai, kad, apskaičiuojant didžiausią nemokamai teiktinų apyvartinių taršos leidimų skaičių (šis duomuo svarbus apibrėžiant bendrą įvairiems sektoriams taikomą pataisos koeficientą), remtasi valstybių narių pateiktais nenuosekliais tarpusavyje nesuderintais duomenimis, pagrįstais skirtingu Direktyvos 2003/87/EB 9a straipsnio 2 dalies aiškinimu.
6. Galiausiai, tegul Teisingumo Teismas nurodo, ar 2013 m. rugsėjo 5 d. Komisijos sprendimas 2013/448/ES negalioja tiek, kiek jame apibrėžtas įvairiems sektoriams taikomas pataisos koeficientas, dėl to, kad taip pažeidžiamos Direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnio 1 dalyje ir 23 straipsnio 3 dalyje nustatytos procedūros taisyklės.

⁽¹⁾ 2013 m. rugsėjo 5 d. Komisijos sprendimas dėl nacionalinių įgyvendinimo priemonių, susijusių su nemokamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų suteikimu pereinamuoju laikotarpiu laikantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB 11 straipsnio 3 dalies (OL L 240, p. 27).

⁽²⁾ 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (tekstas svarbus EEE) (OL L 275, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 631).